

Готуються залізничники

Комсомольська організація електромашинного цеху відома в Знаменському локомотивному депо як ініціатор патріотичного руху «110-й річниці з дня народження В. І. Леніна — 110 ударних днів!» Активно готуються

спілчани й до Всесоюзного комуністичного суботника, присвяченого ювілею. В цей день вони зобов'язалися відремонтувати 8 тягових двигунів електровозів. Комсомольці ремонтних цехів полагають 19 квітня електровоз ВЛ-80Т, а молоді машиністи проведуть свої состави на зекономленій електроенергії. Кошти, зароблені на су-

ботнику, буде перераховано у Фонд миру.
О. БРОНІН,
Інструктор Знаменського міськомкому комсомолу.

За прикладом лідера

Одноставно підтримали ініціативу москвичів провести 19 квітня Всесоюз-

ний ленінський суботник молоді виробничники Олександрійської фабрики діаграмних паперів. Вони відзначать червону суботу ударною працею. Так лідер заводського соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжна бригада «Зігзаг» на чолі з Михайлом Підгорним виоточить у цей день 200 тисяч квадратних метрів діаграмних стрічок, що на 5 тисяч квадратних метрів більше, ніж у звичайну зміну.
М. ТРУХАНОВ,
М. Олександрія.

СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ ТВАРИННИКІВ: ІДЕОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ОЙ, МОРОЗ, МОРОЗ...

Б'ЄМО ТРИВОГУ: КУЛЬТАРМІЙЦІ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ У ЗИМОВІ ДНІ ЗАБУЛИ ДОРОГУ НА ФЕРМИ.

Після кількох днів відлиги знову приморозило. Сиплется лапатий сніг, вкриває пухнатою ковдрою стрічки вулиць Володимирівки, що залягла у вибалку, дахи приземкуватих корівників і територію молочнотоварної ферми, що отаборилася на пагорбі за селом. Тихо і білим-біло. Припорошено сніди людей, які прийшли сюди, на ферму, на роботу, колії від коліс автотранспорту, що підвозив корми. Та раптом помічаємо свіжопрокладену стежину. Вона і привадиє нас до одного із приміщень ферми. Прочинили двері — і завмерли здивовані: чути хор дитячих голосів про те, звідки починається Вітчизна, потім про посмішку та сонце миру...

він відповідає коротко: — Ні, не бувають. Та й художньої самодіяльності у нашому селі немає, навіть завідуючого клубом уже рік чекаємо.

Прикро, але це не перебільшення. Про відділковий клуб забули і правління колгоспу, і районний відділ культури, і райком комсомолу. Більше року тому ентузіасти організували хор, кілька гуртків художньої самодіяльності, але надійної підтримки не одержали. Тому-то сьогодні нікому, крім школярів, прийти на ферму з пісню.

А як справи в сусідньому колгоспі імені Горького, де є чудовий Будинок культури, директор якого щомісяця розписується у відомості про одержання зарплати? Тут, як і в колгоспі імені Петровського, щорічного року на фермах жодного разу не виступали учасники художньої самодіяльності.

На жаль, це не виняток. Не знаю, як у інших районах, а в Кіровоградському культурній мійці чомусь у зимовий період забули дорогу на ферми. Кілька разів виступили лише аматори Аджамського та Покровського сільських будинків культури. В інших клубах очікують теплих днів.

У культурній мійці району є досвід бойових, оперативних виступів під час життя. Чому б не скористатися цим досвідом у зимовий час? Адже зміна громадської худоби — не менш важлива справа, ніж збирання врожаю. Кажуть, що сьогодні тваринників — ударний фронт. А чому ж культурній мійці не на передовій цього фронту, а в обози?

Що морозі скували землю — це зрозуміло. А як трапилося, що воли заморожені відповідальність культурній мійці, їх увагу до важливої справи?

В. ЦВЕТАЄВ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Субота, 16 лютого 1980 року № 21 [2749]. Ціна 2 коп.

ЗУСТРІЧ ВИБОРЦІВ З В. В. ЩЕРБИЦЬКИМ

Вагомий вклад у загальнонародну боротьбу за успішне завершення завдань п'ятирічки вносять трудячі України. Як і всі радянські люди, вони прагнуть привести в дію резерви підвищення ефективності і якості роботи, прискорення темпів економічного розвитку.

Про гаряче схвалення внутрішньої і зовнішньої політики КПРС і Радянської держави, прагнення гідно зустріти 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна говорили учасники зустрічі виборців Баглійського виборчого округу Дніпропетровської області з кандидатом у депутати Верховної Ради УРСР — членом Політбюро ЦК КПРС, першим секретарем ЦК Компартії України Володимиром Васильовичем Щербицьким, яка відбулася 14 лютого в Дніпропетровську.

Присутні з великим піднесенням обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежневим.

Довірена особа кандидата в депутати бригадир апаратників Придніпровського хімзаводу Герой Соціалістичної Праці А. І. Еережний розповів про життєвий шлях, трудову і громадську діяльність В. В. Щербицького.

У своїх виступах апаратника виробничого об'єднання «Азот» А. Т. Потоцька, завідувач відділення міської лікарні Герой Соціалістичної Праці Г. О. Андрієнко, вчителька середньої школи № 20 А. К. Шершньова та інші відзначили велике піднесення, що панує в трудових колективах, висловили щиру вдячність за постійну увагу, яку виявляє товариш Л. І. Брежнев до свого рідного міста, його грудівників.

З промовою виступив тепло зустрінутий виборцями В. В. Щербицький. Він підкреслив, що завжди вважав і вважатиме великою честю бути у Верховній Раді республіки представником дніпропетровців — чудових трудівників, які гідно гродовжують слави традиції нашого народу, представником міста, в якому народився, пройшов трудове і політичне загартування видатний керівник нашої партії, глава Радянської держави товариш Л. І. Брежнев. Трудячі України, що, як і всі радянські люди, висунули Леоніда Ілліча своїм першим кандидатом у депутати, бачать у ньому політичного лідера ленінського типу, який нерозривно зв'язаний з народом, присягнув йому своє життя, віддає усі сили піднесенню його добробуту, справі збереження і зміцнення миру на землі.

Вдесяте народ України обирає свій найвищий орган державної влади — Верховну Раду республіки. Характерна особливість нинішніх виборів — те, що вони відбуваються в завершальному рсці десятиї п'ятирічки, в період, коли в республіці, як і в усій країні, на повну силу розгорнувся величезна робота по виконанню відповідальних завдань, поставлених листопадовим (1979 р.) Пленумом ЦК КПРС, маючи соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Наш народ іде до виборів з добрим настроєм, з почуттям законної гордості за свою соціалістичну Батьківщину, її історичні досягнення, відзначив промовець. Переконав його демонстрацією торжества ленінської національної політики КПРС, непорушної братерської дружби і

єдності народів нашої країни стало святкування 60-річчя утворення Української РСР і 325-річчя поз'єднання України з Росією.

Охарактеризувавши успіхи трудящих республіки в розв'язанні соціально-економічних завдань, кандидат у депутати підкреслив, що ці досягнення не прийшли самі по собі. Вони — результат героїчної праці народу під випробуванням керівництвом Ленінської партії.

В оцінці досягнутого ми завжди самокритичні, продовжував промовець. У нас є, звичайно, упущення, нерозв'язані завдання. Але ми їх знаємо, наполегливо працюємо над їх розв'язанням і обов'язково розв'яжемо. Серед причин, що зумовили напруженість з виконання наших планів по ряду позицій, чимало по своїм характеристикам суб'єктивних. Але в той же час, як відмічалося не листопадовому (1979 р.) Пленумі ЦК КПРС, багато трудощів породжують недоліками в плануванні та організації праці, низькою технологічною і трудовою дисципліною на ряді підприємств, невмінням окремих керівників поставити в центр уваги завдання підвищення ефективності і якості роботи, крок за кроком забезпечувати здійснення намічених завдань. Першочергові наші завдання полягають у тому, щоб повсюдно забезпечити найменші темпи зростання продуктивності праці, найбільш раціональне використання виробничих фондів, матеріально-сировинних і особливо паливно-енергетичних ресурсів.

У здійсненні завдань господарського і культурного будівництва Центрального Комітету КПРС завжди спирається на ініціативу, творчість міс-

цевих партійних організацій, трудових колективів. Деякі орденоносці Дніпропетровська області досягли в цій п'ятирічці у цілому добрих результатів.

Обласна партійна організація, яку у важкі післявоєнні роки очолював Леонід Ілліч Брежнев, дбайливо зберігає і примножує величезний досвід мобілізації трудящих на розв'язання політичних господарських завдань.

Говорячи про джерела динамізму і міцності соціалістичного ладу, кандидат у депутати сказав, що важливим серед них є справжня демократичність. Людина праці — ось головна діюча особа нашого суспільного життя. Це законодавчо закріплено в Конституції СРСР, весь смисл, кожна буква якої спрямовані на те, щоб історична творчість народних мас всемірно підтримувалась і неухильно розвивалась. Тільки на Україні до місцевих Рад обрано більш як півмільйона депутатів, а в їх активі є близько 9 мільйонів чоловік.

Спинавшись наприкінці на питаннях міжнародного життя, В. В. Щербицький відзначив, що політичний розрядки тепер знає суворих випробувань. Але зовнішньополітичний курс нашої держави лишається незмінним. Як і раніше, він поєднує послідовну миролюбність з твердою відсічною агресією, рішучою боротьбою проти гегемоністських замірів імперіалістичних держав і Китаю. Разом з братніми соціалістичними країнами ми будемо й далі прагнути, щоб розрядка напруженості лишалась провідною тенденцією у відносинах з іншими державами, вживати заходів для гарантування міжнародної безпеки.

(РАТАУ).

Новини

Тематичний вечір «Гніздечко»

У жіночому гуртожитку № 1 комбінату «Кіровоградбуд» відбувся тематичний вечір «Наша праця тобі, рідна партіє».

Почесним гостем був знатий будівельник області, кавалер ордена «Знак Пошани» М. Я. Дудника. Його бригада стала ініціатором впровадження методу бригадного підраду в області; нині готується гідно зустріти Ленінський ювілей. Муляри з колективу Дудника одними з перших підхопили почин ювілей «110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — 110 ударних декад». Про те, як планують зустріти знаменну дату молоді будівельники, розповіла комсорг комсомольсько-молодіжної бригади малярів Наташа Гудулюва. Члени колективу, в якому працює Наташа, взяли за особисті соціалістичні змагання виконати до 22 квітня.

На вечорі прозвучали пісні та вірші, присвячені невтомній праці будівельників.

В. НЕЛЮБ,
виконавельна гуртожитку.

«Гніздечко» приймає новоселів

Красень-комбінат «Гніздечко» на 240 місць Кіровоградського заводу радіовиробів приймає новоселів. Будівельники управління № 2 тресту «Кіровоград-міськбуд» здали об'єкт із оцінкою «Відмінно».

На урочистому мітингу, присвяченому відкриттю комбінату, головний інженер управління В. І. Крутицький від імені будівельників вручив завідувачу Ф. С. Пилипенку символічний ключ від «Гніздечка».

С. КОЛЕСНИКОВ,
позаштатний кореспондент «Молодого комуняра».

На знімку: новий дитячий комбінат Кіровоградського заводу радіовиробів.

Фото В. ФЕСЮК.

ПОШТА

З ДНЯ ВИХОДУ ПЕРШОГО ВИПУСКУ (12 СІЧНЯ 1980 РОКУ) «ВІТРИЛА» ОТРИМАЛИ 396 ЛИСТІВ.

Про що вони! Багато листів присвячено темі, яка була основною у січневому огляді пошти — коханню. Продовжували надходити відповіді на анкету «Якби комсоргом був я...»

КЛУБ ПРОФ-ОРІЕНТАЦІЇ

«Дорогі «Вітрила»! Розкажіть, будь ласка, де в нашій області є профтехучилища, що готують механізаторів широкого профілю для сільського господарства...»

чи можна там здобути середню освіту, спеціальність шофера ІІІ класу, у якій колгоспи і радгоспи направляють випускників.

Микола ІЛЬЧЕНКО, с. Соснівка, Олександрівського району.

ВІДПОВІСТІ МИКОЛІ МИ ПОПРОСИЛИ НАЧАЛЬНИКА ОБЛАСНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ ДМИТРА ІВАНОВИЧА ДУЗЯ:

— На території нашої області 7 сільських професійно-технічних училищ, які готують механізаторів широкого профілю.

Новгородці, СПТУ № 7 в селі Онніківому Маловисіньського району, СПТУ № 8 у Голіванівську.

років. У кожному з цих училищ створено також академічні групи для вступників із середньою освітою, а також: для звільнених у запас із лав Радянської Армії. Зараховані в училище після восьми класів навчаються в ньому 3 роки, здобувають середню освіту і спеціальність тракториста-машиніста широкого профілю з умінням виконувати роботи слюсаря-ремонтника і водія автомобіля.

Всі юнаки і дівчата, які навчаються в СПТУ за направленням колгоспів і радгоспів, після закінчення їдуть на роботу в те господарство, яке послало їх на навчання.

АНОНС

«...У Сашка Демченка знайдійка. Звичайно, у математиці він слабкий... Може, допомогти? А, занадто багато часу треба на це. Хай сам викручється. Не в мене ж двійка...»

Його викликали на педраду. Побився з хлопцями? Ах знаю... Бачив... Але ж він захищав від образи дівчину! Промовчав про це? Теж мені герої... Може, піти їм все розказати... Вітім, тільки зайвих клопотів набереться... Мене ж не викликали...

Виключають зі школи Сашка! За що? Два тижні прогуляв! Не прогуляв! Він доглядав хвору жінку! День і ніч сидів там, сам бачив! Я проти! Та хіба ж послухають... Може, й справді прогуляв... Він може... Зрештою, чого це я так розкритичуюся... Не мене ж виключають...»

Запишіть, товариші старшокласники, нове домашнє завдання:

«Якою я уявляю свою активну життєву позицію. Чекаємо ваших листів.»

Відмінниці навчання десятикласниці Олександрівської СШ Люба ШВЕЦЬ і Світлана КАШЕЛЬ. Фото В. ГРИБА.

ДЕБЮТ «МК»

ПЕЛЮСТКИ БІЛИХ ВІРШІВ

Таміла Мамажанова навчається у восьмому класі Новоукраїнської середньої школи № 4. Це — її перші поетичні прописки. Віршам Таміли ще бракує техніки, свіжих епітетів, порівнянь тощо.

Ленин

Наш Ільич Любив природу І свободу, і народ. Всех любил наш добрый Ленин,

Весна

Откройте окна, люди, шире, Чтoб пенне птиц

Память

Наша память — это Действующий вулкан, Который затихает Только на время.

ДИСК-ЗАЛ «ВІТРИЛ»

Популярні в 1979 році

РОЗДУМИ НАД АНКЕТАМИ

У МИНУЛОМУ випуску «Вітрила» ми запропонували читачам анкету, щоб визначити популярність «Диск-залу» за 1979 рік.

- 1. А. Пугачова. «Дзернало душі» — 175.
2. Д. Тухманов. «По волне моей памяти» — 101.
3. О. Фібіноков. «Зірка і смерть Хозіно Мур'єти» — 54.
4. О. Зацепін. Музика з телефільму «31 червня» — 28.

ВІТРИЛА № 2

Сторінка для старшокласників

МОНОЛОГ НАЧИСТОТУ

«ЯКБИ Я БУВ КОМСОРГОМ...»

РОЗМОВУ ПРОДОВЖУЄ СЕРГІЙ СТЕЛМАХ (м. СВІТЛОВДСЬК).

Комсорга вибирає не випадок — вибирають товариші. Вони чекають, вони довіряють тобі і сподіваються, що не підведеш.

Спочатку лунає сміх. Але не той, що підтримує тебе — сміються ті, хто ніколи не піде першим ні в школі, ні в житті.

Пишу вам не вперше, і все ж хвилююся. А справа ось у чому. Минулого року я подружилася із хлопцем. Він у дев'ятому, я — у восьмому.

ЧИ МАЄ РАЦЮ МАМА?

Недавно мені виповнилось 15. Здавалося б, не маленька, але батьки так не вважали. Знаю, що в такому віці мої ровесники дружать із хлопцями, ходять разом у кіно.

Алла БАБИЧ.

„РАЗ ДОБРОМ ЗІГРІТЕ СЕРЦЕ...“

ПІСЛЯ 14—15 років хлопець чи дівчина непомітно для себе прощаються з дитинством. Настає цікавий період — ще залишилось чимало звичок від попереднього життя, і разом з тим владно вривається юність: нові інтереси, погляди, почуття, уподобання, нові оцінки людей, навколишнього світу.

«Важкий» підліток. Він учиться з тобою поруч, він твій ровесник — дванадцяти-, тринадцяти-, шістнадцятирічний, він такий же, як і ти. Але ні, не такий — «важкий». Хто він? Чому «важкий»? Що треба для того, щоб перестав ним бути?

«Вітрила» сьогодні починають публікацію роздумів сільсько-го вчителя з цього приводу.

«Я, товариші, проти виключення Степана зі школи. Виключити його, значить, виключити і мене, перекреслити всі роки моєї праці. Десь, мабуть, прогледіла, десь щось недоробило. Ви знаєте, я дізналася про причину його бідки...»

— Іване Петровичу! Розкажіть йому про Защиту! Ще цікавіше! Защита. Вока за три кілометри від його села. Дві вулиці. Що ж тут спільного з дисципліною? Проте слухав, що розповідав старий Дорошенко. До них підходили й інші механізатори... Коли почалась війна, Іван Петрович евакуювався за Дніпроу трасиром. Василь чув про таке. Десь за Харковом Дорошенко мобілізували в діючу армію. Він воював, відступав до Сталінграда, наступав, визволяв і Кировоградчину. І це не здивувало Василя. Три роки Дорошенко не був у рідному селі. У 1941 році залишив удома Дружину, дворічну доньку, хвору матір. І не знав про їхню долю нічого.

— І от, голубе, мій полк визволяв Защиту. Я був від рідного села за три кілометри. Кажу ще раз — про долю рідних не знав нічого. Ревався до них. А ми, визволивши Защиту, пішли далі, стискаючи фашистів у Корсунь-Шевченківському кільці. Василь зупинив Дорошенка: — І ви не побували вдома? Чекайте! А командир знав, що ваша домівка за три кілометри від Защити? — Знав. — І не пустив проїздити рідних! — Після бою нас залишилось дуже мало. І він сказав мені: не можу пустити. Я на нього не обравився... І лише коли демобілізували, я повернувся додому... — І кого ви застали?! — Тільки доньку... Дружину за поширення листівок фашисти вбили... Доньку врятували люди. А мати померла... Василь не зводив очей з До-

